

PRZEDMIAR

PRAC KONSERWATORSKO-RESTAURATORSKICH

FILARÓW, SKLEPIEŃ ARKAD MIĘDZYNAWOWYCH, ŚCIAN WEWNĘTRZNYCH PREZBITERIUM

W BAZYLICE PW. ŚW. KATARZYNY ALEKSANDRYJSKIEJ

W BRANIEWIE

Wraz z wyciągiem z programu prac konserwatorskich i planem prac

OBIEKT: Bazylika Mniejsza pw. św. Katarzyny Aleksandryjskiej

ADRES INWESTYCJI: Katedralna, 14-502 Braniewo, woj. warmińsko-mazurskie:

INWESTOR: Parafia Św. Katarzyny Aleksandryjskiej

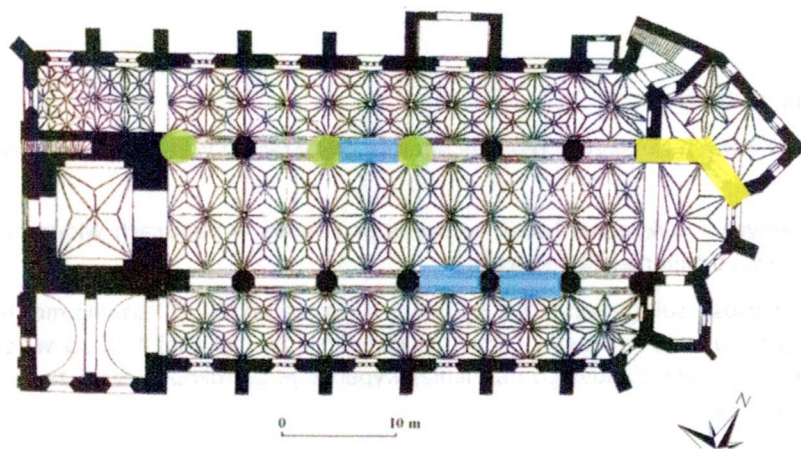
ADRES INWESTORA: Katedralna 3, 14-502 Braniewo,

opracowanie Marcin Ceglarski

data opracowania: 15.06.2024

I. ZAKRES PRAC – przedmiar

- 1) Dwa całe filary zgodnie z lokalizacją i jeden półfilar przy chórze
W zakresie: lico ceglane, fryz z gzymsem i dwie konsole
- 2) Trzy sklepienia arkad międzynawowych zgodnie z lokalizacją: tynkowany pas i ceglane profile
- 3) Ściany prezbiterium, dwa przęsła obejmujące ceglane lico ścian, profilowane ościeża portali i okien, oraz tynkowane ościeża okien w zakresie: oczyszczenie powierzchni, usunięcie niewłaściwych uzupełnień i materiałów wtórnych, uzupełnienie ubytków cegieł i zapraw w spoinach

filary i półfilar

● Nr 11,12,14

sklepienia arkad
międzynawowych

■ między
filarami 11 i 12
oraz filarami Nr 2
i 3, filarami 3 i 4

ściany
prezbiterium

Określenie elementu	Powierzchnia [m ²]	Ilość
Dwa przęsła ściany wewnętrznej. prezbiterium		
cegłane lico ściany	93,92	1
profilowane ościeża portali	7,12	1
ościeża okien cegła	17,305	1
ościeża okien tynk	14,46	1
filar 1 sztuka		2 całe i 1 półfilar
lico ceglane	68,94	2 całe i pół
fryz	2,48	2 całe i pół
Konsole – komplet: 2 na jednym filarze	0,436	2 komplety
sklepienie arkady między filarami 1 sztuka		3 całe
polichromia	4,36	3
obramienie z cegieł	12,67	3

II. PROGRAM PRAC ujętych w przedmiarze – wyciąg z programu prac konserwatorskich

II.1. ceglane lico -dotyczy ścian prezbiterium w podanym zakresie oraz obramień arkad w pełnym zakresie

Zakres objęty przedmiarem

1. Dokumentacja fotograficzna stanu zachowania
2. Oczyszczenie powierzchni z kurzu i luźnych zanieczyszczeń przy pomocy odkurzacza i wilgotnych chłonnych ścierek.
3. Ocena zawartości soli rozpuszczalnych – wykonanie badań w strefie przyziemia w miejscach widocznych zabielen lub zniszczeń – wykonanie w co najmniej 10 miejscach
4. W obszarach o podwyższonej zawartości soli (powyżej 1,5 %) zaleca się przeanalizować i ustalić możliwą przyczynę takiego stanu, a następnie usunąć zaprawy ze spoin na głębokość co najmniej 4 cm, a w toku dalszych prac (po przeprowadzeniu powierzchniowego odsalania) wypełnić je szerokoporowatą zaprawą renowacyjną o zdolności kumulowania soli.
5. Wzmocnienie strukturalne, miejscowe zachowanych średniowiecznych materiałów: zapraw i cegieł preparatem o właściwościach hydrofilnych
6. Usunięcie cementowych uzupełnień – cementowych zapraw ze spoin nałożonych na średniowieczne zaprawy, cementowych uzupełnień cegieł;
7. Usunięcie fragmentów zapraw lub cegieł, które należy wymienić ze względu na stan techniczny (np. znaczącą dezintegrację)

8. Doczyszczanie lica muru w miejscach występowania zabieleń, czarnych nawarstwień lub innych powłok, które znacząco zmieniają wygląd i właściwości powierzchni. Proponowane jest zastosowanie mikropiaskarki z dobranym doświadczalnie ścierniwem.
9. Wykonanie okładów odsalających w miejscach o podwyższonej zawartości soli.
10. Uzupelnienie ubytków wątku ceglanego przez wmurowanie cegieł o odpowiednich wymiarach i parametrach.
11. Uzupelnienie małych ubytków cegieł zaprawą mineralną, barwioną w masie o parametrach dostosowanych do uzupełniania materiałów historycznych.

2.2. Filary

1. Analiza powierzchni pod kątem identyfikacji poszczególnych warstw chronologicznych oraz określenia techniki wykonania. Pobranie próbek do badań.
2. Usunięcie z powierzchni wtórnych warstw zapraw i powłok malarskich tj. wykonanych w trakcie i po odbudowie kościoła w 2 poł. XX w.
3. Oczyszczenie powierzchni zachowanych dekoracji z przemalowań i wtórnych warstw w celu uczynienia pozostałości i odczytania szczegółów dekoracji malarskiej.
4. Dokumentacja odsoniętych reliktyw polichromii.
5. Wykonanie projektów koncepcyjnych uzupełnienia i rekonstrukcji opracowania dla każdego filara oddzielnie.
6. Wykonanie koncepcji rekonstrukcji dekoracji na półfilarze.
7. Oczyszczenie powierzchni filarów z nawarstwień kurzu i zabrudzeń poprzez umycie wilgotnymi pędzlami i osuszenie.
8. Usunięcie uzupełnień
9. Naprawa podłoża ceglanego- uzupełnienie ubytków cegieł i zapraw w spoinach.
10. Korekta formy profili kształtek cokołowych – uporządkowanie niewłaściwych uzupełnień.
11. Korekta kształtu lica wtórnych spoin w miejscach, gdzie są zbyt wysunięte przed płaszczyznę muru.
12. Ocena stanu zachowania warstw technologicznych dekoracji z XIX w.
13. Stabilizacja podłoża warstw malarskich – warstwy czerwonej gładzi, poprzez podklejenie dyspersją POW oraz wypełnienie pustek wapiennym injektem PLM barwionym w masie.
14. W razie konieczności, w przypadku stwierdzenia dezintegracji podłoża bądź gładzi, należy wzmocnić strukturę materiałów poprzez impregnację krzemooorganicznym preparatem hydrofilnym np. Fungosil KSE 300 prod. Remmers, zgodnie z instrukcją producenta.
15. Uzupelnienie warstwy gładzi na filarach z zachowaną dekoracją malarską z XIX w. z zastosowaniem zaprawy wapiennej z drobnoziarnistym wypełniaczem, barwionej w masie.
16. Uzupelnienie ubytków warstwy malarskiej dekoracji filarów – linii z lilijkami i pasków, ornamentu w narożach w technice kazeinowej lub innej dobranej doświadczalnie z uwzględnieniem badań konserwatorskich. Do uzupełniania złocień proponuje się złoto mineralne i złoto prawdziwe płatkowe w technice akrylowej. (Instacoll prod. Koelner).
17. Uzupelnienie ubytków warstw malarskich imitujących watek ceglany i scalenie kolorystyczne w obrębie malowanego ceglanego lica filara.

Rekonstrukcja dekoracji malarskiej filarów:

18. Nałożenie na powierzchnię ceglanego lica filarów cienkiej gładzi – nawiązującej kolorem i fakturą do podkładu pod XIX – wieczną dekorację malarską.
19. Rekonstrukcja dekoracji geometrycznej linii z lilijkami (spiralkami, trójliściami), pasków, ornamentu w narożnikach zgodnie z techniką oryginału tj. malowane farbą i złoczone analogicznie do techniki konserwacji i restauracji polichromii na filarach z zachowaną dekoracją.

20. Zabezpieczenie powierzchni polichromii.

2.3. Detal architektoniczny – konsole z gipsu jastrychowego

1. Dokumentacja fotograficzna stanu zachowania.
2. Dokładne oględziny w celu identyfikacji pozostałości historycznych warstw barwnych. Pobranie próbek gipsu i ewentualnych warstw barwnych do badań.
3. Szczegółowa ocena stanu zachowania.
4. Usunięcie uzupełnień i wtórnych materiałów.
5. Oczyszczenie powierzchni – wstępnie przy pomocy pędzli i odkurzacza, a następnie wodą gipsową i parą wodną.
6. Usunięcie produktów korozji z powierzchni metalowych elementów – zalecane zastosowanie korundu o drobnej frakcji
7. Zabezpieczenia antykorozyjne powierzchni metalowych powłoką Temabond ST 20 prod. Tikkurilla
8. Stabilizacja ujawnionych spękań i szczelin: usunięcie kurzu ze szczelin sprężonym powietrzem, wypełnienie szczelin dyspersją epoksydową, POW lub injektem na bazie wapna (np. PLM M), w zależności od szerokości szczelin i wymaganego wzmocnienia.
9. Uzupełnienie ubytków. Zaleca się uzupełnienie ubytków oraz rekonstrukcję brakujących elementów. Do uzupełniania należy zastosować zaprawę wapienno-gipsową barwioną w masie.
10. Scalenie kolorystyczne powierzchni zgodnie z ustaleniami komisyjnymi.

Sklepienia arkad międzykawowych: polichromia i monochromia na płaszczyźnie podłucha wraz z profilowanym obramieniem z cegieł

1. Wykonanie odkrywek na całej powierzchni podłucha w celu ustalenia zasięgu zachowanej polichromii.
2. Weryfikacja stanu zachowania: identyfikacja odspojeń, miejsc zdeintegrowanych, ubytków, uzupełnień.
3. Dokumentacja stanu zachowania.
4. Oczyszczenie powierzchni zachowanego opracowania malarskiego z nawarstwień kurzu i brudu.
5. Odstonięcie zamalowanych fragmentów dekoracji malarskiej.
6. Doczyszczanie powierzchni polichromii na płaszczyźnie i profilowanym obramieniu.
7. Stabilizacja: podklejenie odspojeń i wypełnienie pustek zachowanego podłoża warstwy malarskiej. W tym celu należy zastosować preparaty mineralne np. PLM
8. Uzupełnienie podłoża – wypełnienie widocznych ubytków wyprawy zaprawą mineralną na bazie wapna.
9. Konsolidacja zachowanej warstwy malarskiej roztworem Paraloidu B-72 o doświadczalnie dobranym stężeniu.
10. Uzupełnienie ubytków warstwy malarskiej w technice kazeinowej lub żywicznej w zależności od rodzaju ubytku.
11. Zabezpieczenie powierzchni polichromii.
12. Pomalowanie powierzchni podłucha z niezachowaną dekoracją malarską w kolorze nawiązującym walorowo do zachowanej polichromii po komisyjnym zatwierdzeniu zaproponowanej kolorystyki.

Ceglane obramienie – program jak do ceglanego lica zrealizowany w całości (100% zakresu).

Ochrona Zabytków
Marcin Ceglarski
Różana 3, 86-031 Osielesko
(+48) 660-763-976

m.c.zabytki@gmail.com
NIP 967-132-91-40 REGON 387665165

Marcin Ceglarski